

Іван Майчик

ВОКАЛЬНІ ТВОРИ

на слова

Б. І. Антонича

Іван Майчик

**ЗБІРКА ВОКАЛЬНО-ХОРОВИХ
ТВОРІВ ТА РОМАНСІВ
на слова Богдана-Ігоря Антонича**

до 95-річчя з дня народження

Б.-І. Антонича

**Львів
Видавництво “Край”
2004 р.**

ББК 85.314.1

М45

У черговій книзі відомого українського композитора Івана Майчика – вміщено 23 композиції: хорові, вокальні ансамблі та романси на слова Богдана-Ігоря Антонича. Антонича і Майчика єднає спільність рідної лемківської землі, висока інвенція та глибока лемківська колористика.

Диригенти, солісти та камерні співаки почерпнуть з цієї збірки різноманітний виконавський репертуар, якого бракувало ще за життя Антонича і після його смерті.

Даний збірник – це велика заслуга композитора Івана Майчика, котрий вперше озвучив поезію Богдана-Ігоря Антонича.

М 49.5-49.12
2004 Без оголошення

ISBN 966-547-029-9

© Іван Майчик,
муз., 2004
© Богдан-Ігор Антонич,
2004
© Тарас Майчик,
передмова, 2004

Богдан-Ігор Антонич – чи не найвеличніша постать у літературі ХХ століття, його ім'я повите вираженою яскравістю, правдивістю та водночас таємничістю глибин людського світосприйняття та вмінням розкривати очевидне, завдяки багатству мовно-звукової інтерпретації.

Цей рік мав би називатися Антоничевим, мав би бути сповнений урочистостями з нагоди 95-річчя від дня народження великого поста.

Усім, хто читав Антонича, відомо і зрозуміло, що велич поста у його широкій палітрі тем, високій майстерності та різноманітті почуттєвих гам словотворчих образів... Тому тисячі людей люблять і знають поезію Богдана-Ігоря Антонича! Його поезія збуджує уяву, хвилює серце, закликає до дій, збагачує розум. Його життя, його аналітичне мислення, його вірші – це пульсація народних дум, це одухотвореність довколишнім світом. Це проникнення в глибинні надра спадщини лемківської культури, звичаїв, це лемковинні гени, спричищені історичним минулім. І саме Антонич наче мав обов'язок від Бога оспівати свій рідний край, розкрити усю колористику життєбуття лемків крізь призму трагічної долі краю, аби дослідити психологію та філософію подій, явищ, які знав і відчував.

Все написане видатним сином Лемківщини – це історія, почуття, прагнення древнього родоводу. Поезія його також наче дзеркало, де відбита уся реальність, де оживають не лише думки, люди, а йчується спів, лине музика, бринять звуки...

Ще маленьким хлопчиком Богдан, оточений чарівним світом лемківської землі, відчув силу та багатство рідної культури, побачив і зрозумів віковічні цінності народних звичаїв, обрядів, сприйняв дух епохи, в якій жив і яка поступово формувала самобутність лемківського народу. Поет умів відчувати мелодійність у кожному явищі, його молоде запальне серце вразливо відгукувалося на радісні та сумні події, і він по краєм, наче живильний сік, вбирав у себе враження і захоплення, котрі відкладалися, аби потім лягти на білі аркуші паперу і залишитися на загадку іншим поколінням.

З молоком матері увібравши живу природну мову “своєї задуманої країни”, де перепліталися “законсервовані в закутках соковиті давньоукраїнські слова” з польськими, угорськими, німецькими, Богдан-Ігор Антонич все ж інтелектуально відокремився у своїй творчості від місцевої говірки, усієшно оволодів літературною українською мовою. Саме тому його поезія стала надбанням не лише лемків, а й усіх українців. Він єдиний зумів своєрідно, з властивою йому музичальністю строф, щиро і з любов'ю оспівати свою збідовану і віками скривджену Лемківщину. Ніхто іні до Антонича, ні після нього не зумів так глибоко проникнути у лемківський фольклор, лемківське ритмічне розмаїття. Ніхто не зумів так патхенно, так величаво оспівати природу рідного краю. Кожен рядок його віршів – це захоплення, осянення радістю за бачене, за кожен листочек, за сяйво зірки, шлест трави...

Для Антонича не існувало просто гір, трави, дощу. Цей світ був фантазійним, чарівним. Природа набувала образів, відтінків, гам. Вона оживала. Недоторканість цієї дикої природи набувала у творах поста дивовижних форм і трансформувалася у незображену нову картину. Його творчість збагачувалася почутими повір'ями, піснями, інерекзами про предвічне, про героїчність опришків. Тому реальність і віра у його поезіях чергаються часто з поганським міфологічним світом.

І якщо б поезію Антонича зобразити на картині, то вона заворожила б як унікальною реальністю, так і потойбічним, досі незнаним про довколишній світ... Якби поезія зазвучала, а вона паралельно, підсвідомо і звучить для того, хто вміє її відчувати, то полилася би досі нечувана пісня стоголосся.

Поезія Антонича часто споріднена з народними лемківськими піснями. У ній, як і в піснях, цікава тематична палітра образів і подій. Здається, що немає нічого такого, про що б не згадався написати поет. Охоплено і землю, і океан, і небо, і усе, що поза межами уяви і життя. Поет збагатив новітню літературу неповторними малюнками природи, людських роздумів, відчуттів і бажань.

Антонич відкрив свій новий світ і залишив його щедро нам, аби досліджувати його, тішитися ним, насолоджуватися мовними барвами та перлами поетичної музики... Та чомусь довго його ім'я, його поетична спадщина були не те що невідомі широкому загалу, а й заборонені, не возвеличені, не розгадані. І лише після його смерті поступово відкривається ця величава багата талановита скарбниця, котра манить оцінювачів поезії. Бо Антонич єдиний, хто зумів на такому високому рівні озвучити красу земну, красу людську. І прикро, що його поетичні шедеври ні під час життя, ні п'ятдесят років після смерті не привернули уваги композиторів, котрі могли б одухотворити його талановиті рядки.

І ось ще тоді, коли Антонич закінчував відому Сяноцьку гімназію, у цей, самий час народився в селі Одрехова, у двадцяти кілометрах від Сянока, майбутній композитор Іван Майчик. Саме тоді Бог послав на цю землю ще одного талановитого лемка, котрий також спадкоємно полюбив свою землю, котрий з діда-прадіда жив серед музики гір, водоспадів, виховувався у сім'ї самобутніх музикантів*. Майбутній композитор не підозрював про існування Антонича, вони не зналися, звісно, не згадувалися, що їх дороги і долі перетнуться, але аж через п'ятдесят років. Та перетнуться саме у творчості, аби доповнити талант один одного, аби знову оживити написане у звуках.

Так судилося, що Іван Майчик звернувся до спадщини геніального лемківського поета саме тоді, коли за плечима були пройдені роки, великий досвід композиторської діяльності. Він вирішив покласти на музику твори свого земляка, гордості усього українського народу.

І хоча в доробку композитора вісімнадцять збірок композицій на слова різних українських поетів, все ж настала черга для такої книги, де злиті воєдино два обдаровання великих синів Лемківщини, два великі таланти, що подарували світові слово і музику, музику і слово.

Іван Майчик – вірний син свого народу; його кредо і покликання – високопрофесійно створювати музику до класичних творів, аранжувати безліч народних лемківських перлин, аби писати музику серйозну, витончену, багатогранну, інколи надзвичайно складну у композиції та виконанні.

Одрехівське рідне оточення, материнська любов і батьківське виховання, його суттєве розуміння музики, уміння батька грati на таких інструментах, як труба, флейта, контрабас – безмежно збагатило лемківського хлопчика.** І завдяки працелюбності, тонкій музичній сприйнятливості, грамотності Івану Майчикові поталанило досягти вершин. А як важко йшлося до тих висот! Та легким не буває ніщо. Скільки довелося пройти тернистих стежок, аби досягти мети, створити свій чарівний світ музики, занотувати ті надбання предків, котрі полонили його розум і слух ще з дитинства.

Іван Майчик народився 26 грудня 1927 року. Закінчивши сім класів польської школи, під час війни опинився у селі Крістайн у Австрійських Альпах, де мав змогу чути австрійські народні пісні та музику австрійських композиторів. У 1944 році повернувся у рідні краї. Та не надовго, бо у 1946 насильно був виселений з тисячами лемків зі свого прадавнього краю у так званий “комуністичний рай”. Як важко було пережити фашистське пекло, а ще страшніше було молодому хлопцеві відчути не лише трагічність подій, а й жорстокість нового ладу. Лемків відірвали від рідної землі, аби змусити їх жити за наказом, аби змусити забути своє коріння, і залишити тугу, та спогади про предвічні батьківські землі.

* Лише композитор А. Рудницький звернувся до творчості Антонича і почав писати оперу “Довбуш”, яку закінчив по смерті поета.

** З Сяноцької землі походить багато славних людей, зокрема відомий гуманіст Григорій (1406-1477), який потім був відомий під іменем Григорій з Сянока, композитори Михайло Вербицький (1815-1870) та Іван Лаврівський (1823-1873), поет Єжи Герасимович, єпископ Коциловський, отець редемпторист І. Зятик, співак світової слави А. Дідура (1873-1946) та багато інших.

Та життя продовжувалося. У 1950 році Іван Майчик вступив у Тернопільську музичну школу (клас акордеона), яку закінчив на “відмінно”, потім до Львівського державного музичного училища на диригентське відділення. 1956 року закінчив училище з відзнакою й того ж року став студентом Львівської державної консерваторії імені М. Лисенка (диригентсько-хоровий факультет). Цікавиться композицією – з'являються його перші власні твори й обробки народних пісень. Але скромний і вимогливий до себе молодий диригент не паважувався показувати свої перші спроби.

Коли він був студентом III курсу, стався досить цікавий випадок. Його симпатія, якій він відкрив свої композиторські таємниці, організувала вокальне тріо й на одній із студентських конференцій виконала твір “Осінній спогад” (слова і музика Івана Майчика). На цій конференції був присутній Станіслав Людкевич. Він попросив повторити мініатюру, а також познайомити його з автором, але автора на тому вечорі не було. На другий день Іванові Майчику розповіли про те, що було на конференції, але йому було важко в це повірити. Та через кілька днів, коли юний автор прийшов на заняття до професора Людкевича, той несподівано запитав: “Чому ви приховуєте свої творчі пошуки? Ваш твір, який я слухав, написаний талановито, прецінь, компонування – то не сором, а навпаки”. І на державному іспиті в програмі вже звучав твір Івана Майчика на слова Олександра Олеся “Вітер віє” з циклу “Осінь”. Державна комісія, очолювана професором Рогалем-Левицьким з Москви, одноголосно рекомендувала до вступу в аспірантуру. Того ж дня відомий польський композитор і диригент, завідуючий диригентською кафедрою Адам Солтис порадив йому обов’язково зайнятися композицією. На той час Іван Майчик уже диригував хором Львівського обласного радіо, який сам же й організував. Станіслав Людкевич і Адам Солтис допомогли йому повірити в себе як у композитора, а композитор А. Нікодемович, в класі якого два роки студіював Майчик, зосередив його увагу на лемківському фольклорі.

З-поміж щедро обдарованих ровесників Івана Майчика, його вже тоді, як і тепер, відрізняла позиція митця-громадянина. Коло його захоплень, зацікавлень літературою, музигою, традиціями було надто широким. Він важко сприймав фальшиву соціалістичну дійсність, непримирено ставився до російщини як у літературі, так і у музичній виконавській діяльності. Однак у ті часи неможливо було щось змінити. Те, що українська музика була другорядною, що митців мало шанували, – пекло мозок композитора, спонукало до дій. Він розумів, що в умовах майже підпільної боротьби українців за своє іспування, за повноправнє панування рідного слова не можна залишатися остронь. І тому, коли у 1964 році його запросили очолити хорову капелу “Трембіта”, Іван Майчик повністю заглибився в українську музику. Капела під його диригуванням за короткий час підготувала, а згодом і виконувала вісімнадцять творів українських композиторів та велику кількість народних пісень. Такий український напрям не сподобався партійним радянським діячам і згодом диригент змушений був залишити професійну капелу, якій прагнув віддати усю свою творчу запальну енергію й талант. І що характерно, ніхто не відреагував на цю несправедливість із відомих музикантів. Лише Станіслав Людкевич сумно мовив: “Жаль, що вас належно не оцінили і допустили до вашого звільнення”.

Та композитор не вгавав. Він постійно удосконалював свої знання, вміння, діяв, вчив майбутніх музикантів, писав, творив... Особливо його манила українська народна пісня та лемківський фольклор. Звичайно, що цим композитор не обмежувався. Бо лемківська пісня споріднена із духом Антоничевої поезії, зріднена із землею, де народилися і ввібрали у себе лемківський дух поет Антонич і композитор Майчик. Тому вокальні ансамблі, хорові твори та романси спонукають пропагувати лемківську культуру, зокрема музику.

У мистецькому доробку композитора відчувається тонке сприйняття поетичного слова Антонича, його музичної інвенції. Проникнення в образну сферу модерного Антонича – особливе досягнення Івана Майчика. Композиторські твори на слова поета, їх музичні фасцинації збудовані барвисто, у них дуже сильна персоніфікація. Та пайважливіше, що у цих творах органічно поєднано слова і музику.

Хорові композиції, що увійшли у збірник, можна ділити на дві групи: філософські (“Вітер століть”, “Ранній вітер”, “До Музи”) та твори побутово-пейзажні, основані на

лемківському фольклорі (“Село”, “Ніч”, “Світанок”, “До весни” тощо). Найскладнішими для виконання можна вважати “Вітер століть” та “Гірке вино”. Першому твору властиве поліфонічно-гомофонне переплетення, складна гармонія, енгармонічна модуляція, складні хроматичні епізоди. “Гірке вино” також переплетене хроматизмами, у них є цікаве співставлення тональностей, багато синкоп, складні ритмічні фрагменти. Усі ці елементи надають музичним творам Івана Майчика барвистого, колоритного звучання.

У композиціях “Село”, “Ніч”, “Світанок” – зручні та прозорі хорові фактури, а у творі “Весна” композитор послуговується лемківською піснею, а вона має кілька варіантів (“На нашім подвір’ю”, “Дівчино, люблю тя” та “А моя газдиня”*). І. Майчик створив оригінальну мелодію за віршем Антонича, поєднавши її з народною, розширив куплетно-варіаційну форму.

Композиції “До весни” притаманна глибока народність та філіграність, вгадується витонченість музичного смаку композитора. З умінням підібрано найпотрібніші та найвиразніші музичні засоби, аби компактно і всебічно доповнити емоційний зміст, передати незображену складну палітру весільного настрою.

Глибоке знання лемківського фольклору та надбань світової музичної культури допомагають Івану Майчику професійно озвучувати усі класичні та народні поезії Богдана-Ігоря Антонича.

Вокальні ансамблі – особлива пасія Івана Майчика, який уже понад тридцять років працює у цьому жанрі. У цих творах гармонійно поєднується талант фольклориста та композитора, що майстерно опрацьовує будь-який мовний матеріал. Та у творчості композитора домінує тяжіння до народної пісні. І це відчути у такій індивідуальній поезії Богдана-Ігоря Антонича як “Народився Бог на санях”, “Ой, піду я до бору”, “Хміль”, “На вітер”, котрі наскрізь збагачені лемківським фольклором. Саме у цих творах характерно вирізнений безпосередній відблиск чистих та високих емоцій, свідомих почувань, щире, майже дитяче захоплення красою лемківського краю. Мелодико-гармонійні інтонації таких творів багаті протиставленнями, метафоричні та водночас прості й зрозумілі.

Лірико-драматичні та психологічні романси на слова Б.-І. Антонича посідають особливе місце в творчості І. Майчика. Вони лукаться за конструктивно-об’єднуючим принципом. У романськах для тенора (“Два серця”, “Барвінкова ширість”, “Твій усміх має спокій квіту”, “Кінчаючи цієї книги...”) створено мелодії широкого діапазону, у них надзвичайно сильна експресія та динамічна напруга. У цих творах переважають інтимні настрої, відчути злиття душі з природою, що привожить світ почуттів інших. Завдяки багатому фортепіанному супроводу та ладо-гармонічним забарвленням романси збуджують уяву, психологічно настроюють на вищі ідеали. У романські “Спротив” для бас-баритона домінує емоційна напруга та щирість почуттів.

В усіх романськах Івана Майчика на слова Богдана-Ігоря Антонича відчути трансформовані й художньо переплавлені народнопісенні інтонації. Зародки лемківського фольклору, що з генами передалися поету й композитору, втілились у творах цементуючою цілісністю, барвистою мелодійністю, що драматизують форму твору. Ладове мислення композитора дозволяє синтезувати мажорно-мінорну систему з хроматикою.

Завдяки композиціям Івана Майчика вірші Б.-І. Антонича збагатили музичною колористикою, одухотворені, щирі. Своєю творчістю І. Майчик збагатив не лише тематику самих романськів, а й по-новому відкрив новий світ творчості Антонича. Бо у цих музичних творах фольклорні образи і символи тісно переплетені мелодією, вони оживають по-новому, утверджують безсмертя душі народу, його творчості.

Богдан-Ігор Антонич писав, що він не сподівається на вічну славу, на горіння крізь віки. Він не вірив у продовження життя своєї поезії, хоча понад усе сильно бажав, аби вона припала до душі кожного стражденного земляка, аби збагатила його розум.

* Цю мелодію зі словами “А моя газдиня” записав у 30-ті роки піаніст Б. Дрималик в селі Одрехова. Композитор М. Колеса використав її у збірці “Лемківське весілля” (Київ, видавництво “Музична Україна”, 1968). Це одну лемківську пісню, записану в с. Одрехова, “Не бий мене, мужу, вночі” М. Колеса вмістив у збірці “Українські народні пісні для хору” (Вид-во “Музична Україна”).

Поет писав:

Із поривань, натхнень, відчаю
Останеться лиши попіл мрій.
Бо ж пам'ятник крихкий лишаю
Турботі й радості своїй.

Однак після семи десятиріч, Антонич оживає не лише в музиці, в серцях українців, а й у масових виданнях книг. Ожив уперше і у композиціях Івана Майчика, котрі так натхнено, доскілько, майстерно та з любов'ю скомпонував композитор, який по-своєму безмірою любить свою праобразківщину.

Обидва митці – це частка культури не лише Лемківщини, а й усього українського народу. Обидва віддані своєму народу, збагачені мовно-музичними джерелами, котрі живили їхнє ество і серця, вилилися у такий надзвичайної ваги дар – книгу пісень на слова полум'яного українця. І ця збірка обох митців, авторів слів і музики Б. І. Антонича і І. Майчика – це великий дарунок тим, хто не забув, якого він роду, хто його предвічна матір, яка його віра, мова, яка його доля.

І віриться наперекір сумнівам поста, що фенікс оживе із “иопелу мрій”, а поривання, натхнення послужать не одному поколінню вірних синів своєї Вітчизни. І замість крихкого “пам'ятника” залишиться навіки його поезія, його пісні. Залишиться книга, що відзеркалює прагнення великих патріотів лемківської землі – поета Б. І. Антонича та композитора І.Майчика.

ТАРАС МАЙЧИК

Хорові твори

До музи

слова Б.І. Антонича

музика І. Майчика

Moderato

Soprano (S): На - ві - що ти прийшла до ме - не й за - сту - ка-ла
Tenor (T): На - ві - що ти прийшла до ме - не й за - сту - ка-ла
Bass (B): На - ві - що ти прийшла до ме - не й за - сту - ка-ла

5
Soprano (S): в вік - но? На - ві - що сер - це, сер - це
Tenor (T): в вік - но? На - ві - що сер - це
Bass (B): На - ві - що сер - це

9
Soprano (S): б'є ша-ле - не, на - ві - що сер-це б'є ша - ле - не,
Tenor (T): б'є ша-ле - не, на - ві - що сер-це б'є ша - ле - не,
Bass (B): б'є ша-ле - не, на - ві - що сер-це б'є ша - ле - не,

а думка з ним в одино?

12

дум - ка з ним в одино? А дум-ка з ним в одино, з ним в одино.

дум - ка з ним в одино? А дум-ка з ним в одино, з ним в одино?

дум - ка з ним в одино?

Risoluto

15

На-ві-що ты прийшла до ме - не, ве - сел - ко-ю за-блис-

На-ві-що ты прийшла до ме - не, ве - сел - ко-ю за-блис-

На-ві-що ты прийшла до ме - не, ве - сел - ко-ю за-блис-

18

нула в вікні?

На-ві-що, сер-це, ты ша-ле - не,

нула в вікні?

На-ві-що, сер-це, ты ша-

ну - ла.

ша -

21

в ці безпросвіт - ні будиш, бу-диш дні? В ці безпросвіт - ні,
ле - не в ці безпросвіт - ні дні? В ці безпросвіт - ні,
ле - не

24

без - про - світ - ні бу - диш, бу - диш дні? На -
без - просвіт - ні бу - диш, бу - диш дні? На -
На -

29

ві - що ти прийшла до ме - - - не, ѿ за - сту - ка - ла
ві - що ти прийшла до ме - - не ѿ за - сту - ка - ла
ві - що

32

в вік - но, на - ві - - що сер - - це

в вік - но, на - ві - - що, сер - - це,

б'є шале - не, на - ві - - що сер-це б'є ша - ле - - не

36

б'є шале - не, на - ві - - що сер-це б'є ша - ле - - не

на-ві-що б'є шале - не,

М... б'є шале - не, а мо - же, може, чу-с - - що во - но?

М... ша - лене, а мо - же, може, чу-с - - що во - но?

М... б'є шале - не, а мо - же, чу - - - - є - є во - но?

До весни

слова Б.І. Антонича

музика І. Майчика

Andante rubato

S
A
B

Весна, весна, весна!
Весна, весна, весна!
Весно - сло - в'ян - ко
Весно - сло - в'ян - ко

5

си - ньо - о - ка, то - бі мо - ї піс - ні скла - да - ю!
си - ньо - о - ка, то - бі піс - ні я скла - да - ю!

acceler.

8

Во - да шумить у сто по - то - ках, що з дна срібле - тим

acceler.

9

Во - да шумить у сто по - то - ках, що сріб - лис - тим

acceler.

11 *ten.*

MO - XOM ся - ють, що з дна срібливис - тим мохом ся - ють.

ten.

MO - XOM ся - ють, що з дна срібливис - тим мохом ся - ють.

ten.

MO - XOM ся - ють, що з дна срібливис - тим мохом ся - ють.

mf *cresc.*

14 На-право льон

Na - право льон і льон на - лі - во, ді-броп-во-ю

mf *cresc.*

f rit.

17

ве - сіл - ля ї - де, ді - бро - - во - ю ве - сіл - - ля

S 19
 A

T

ve - сіл-ля ї - де, ве-сіл-ля ї - де.

B

ve - сіл-ля ї - де, ве-сіл-ля ї - де.

22 *Allegro*

Бум, дзінь, дзінь,

Дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь,

Бум, бум, бум, бум, бум,

27

дзінь,

дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь,

дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь,

Бум, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь,

32 дзінь, дзінь,
Poco vivace

дзінь, дзінь, дзінь, дзінь,

Thema I
Ля, ля,
Ля, ля,

дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь, дзінь. Ля, ля,

дзінь, дзінь, дзінь, дзінь.

37 ля,
Thema II
ля,
ля, ля, ля, ля,

42 ля,
ля, ля, ля, ля, ля, ля, ля, ля, ля, ля, ля,
ля, ля, ля, ля, ля, ля, ля, ля, ля, ля,

47 ля, ля.

ля, ля.

ля, ля.

ля,

ля,

ля,

52 *mf*

Скрипки о - кри - лю - ють - ся спі - вом, і дзво -

О - кри - лю - юТЬ - ся спі - вом, і дзво -

mf

Гей, о - кри - лю - юТЬ - ся спі - вом, і дзво -

57

пять та - ріл - ки із мі - ді. Гра - юТЬ, гра - юТЬ,

иять та - ріл - ки із мі - ді. Гра - юТЬ, гра - юТЬ,

f

пять та - ріл - ки із мі - ді. Роз - ко - тис - ті му -

mf *espr. il basso*

62

гра - ють, гра - ють, вес - на, вес - на, вес - .
 гра - ють, гра - ють, вес - на, вес - на, вес - .

зи - ки гра - ють, вес - на, вес - на ве-сіль-на і п'янили - .

67

на, і п'ян - ли - ва, чер - воний клен, мов стяг.

на, і п'ян - ли - ва, чер - воний клен, мов стяг.

ва, і п'ян - ли - ва, чер - воний клен, мов стяг.

Andante

Це ти ме-не

sost.

Це ме - не за - во - ро - жи - ла на смерть і на жит - .

sost.

Це ти ме-не за - во - ро - жи - ла на смерть і на жит - .

sost.

Це ти

75

ти, на смерть і на життя,
ти, на смерть і на життя,
ти, на смерть і на життя,

79

на смерть,
на смерть,
на смерть,
на смерть,
на смерть,
на смерть,
и на жит - тя.
molto rit.
molto rit.

83

ти, на смерть,
и на жит - тя.
ppp
ppp
ppp

ЗЕЛЕНА ЄВАНГЕЛІЯ

Слова Б.І.Аитошича

Музика I. Майчика

Allegretto

S A T B

1
f

Вес - на, не-на-че ка - ру - сель, на ка - ру - се - лі бі - лі

f

Вес - на, ка - ру - сель, на ка - ру - се - лі бі - лі

ка - ру - се - лі

5

ко - ні,   гірсь - ке   се - ло в са - дах   мо - рель. I

ко - ні,   гірсь - ке   се - ло в са - дах   мо - рель,   мо - рель. I

мі - сяць, мов тюль-пан чер - во-ний.

Moderato

8

мі - сяць, тюль - пан чер - во-ний.

Стіл я - се - не-вий,

мі - сяць, тюль - пан чер - во-ний.

Стіл я - се - не-вий,

11

на сто - лі сло - в'ян - ський дзбан, у дзба-ні сон - це.

на сто - лі сло - в'ян - ський дзбан, у дзба-ні сон - це.

14

у дзба - ні сон - це, сон - це. Ти по-кло-няй-ся лиш зем-лі сто -

Гм - сон - це, сон - це. Ти по-кло-няй-ся лиш зем-лі сто -

у дзба - ні гм -

19

барв - шій, на - че сон цей, сон цей, на - че сон цей.

барв - ній, на - че сон цей, сон цей, на - че сон цей.

Черемхи

слова Б.І. Антонича

музика І. Майчика

Andante, molto rubato

Soprano (S): Mов свіч-ка, ку - рить - ся че-рем-ха

Alto (A): Mов свіч-ка, ку - рить - ся че-рем-ха

Bass (B): Mов свіч-ка, ку - рить - ся че-рем-ха

Accompaniment (Piano):

Measures 1-3:

Soprano (S): Mов свіч-ка, ку - рить - ся че-рем-ха

Alto (A): Mов свіч-ка, ку - рить - ся че-рем-ха

Bass (B): Mов свіч-ка, ку - рить - ся че-рем-ха

Measures 4-6:

Soprano (S): в по - бож - ній ве - чо-ра ру - ці. Вер - та - ють - ся з ве -

Alto (A): в по - бож - ній ве - чо-ра ру - ці. Вер - та - ють - ся з ве -

Bass (B): в по - бож - ній ве - чо-ра ру - ці. Вер - та - ють - ся з ве -

Measures 7-9:

Soprano (S): чір - пі лем - ки, лем - ки, до - хат за - ду - ма - но йду - чи.

Alto (A): чір - пі лем - ки, лем - ки, до - хат за - ду - ма - но йду - чи.

Bass (B): чір - пі лем - ки, лем - ки, до - хат за - ду - ма - но йду - чи.

11 *cresc.* *mf* Мо - я кра - Ѽ - но, вер - хо - вин - на, - ні, не за - бу - ть тво -
Ко - ли над ни - ми мі - сяць ли - не

8 *mf* Мо - я кра - Ѽ - но, вер - хо - вин - на, - ні, не за - бу - ть тво -
Ко - ли над ни - ми мі - сяць ли - не

14 (1) 2

їх че-ремх. вів - ся - ним ко - ла - чем!

їх че-ремх. вів - ся - ним ко - ла - чем!

їх че-ремх. вів - ся - ним ко - ла - чем!

закінч.

17

мі - сяць ли - не вів ся - ним ко - ла - чем!

8

мі - сяць ли - не вів ся - ним ко - ла - чем!

ГМ...

Село

слова Б.І. Антонича

музика І. Майчика

Andante *p* *cresc.* *mf*

S A
T
B

Mm... *cresc.* *mf*

p *cresc.* *mf*

p *cresc.* *mf*

ten.

4

p

ten. Застрягло сон - це між два клени,

p

ten. Сон - - - - - це між клени,

p

7

f

димить об-ві - я - на ріл - ля. І піль ко-ло - во -

ди - мить, димить рілля. Ко - ло - во -

Piano accompaniment staves:

10

рот зе-ле-ний   дов-ко-ла сон- ця за-круж-ляв.

acceler.

13

Рі-ка, мов пояс: лі-су,   лі-су смуга: рі-ка, мов по- яс:

M...   По-яс: лі-су,   лі-су смуга: рі-ка, мов по- яс:

acceler.

Pi - ка,   сму - га, сму - га: рі-ка, мов по - яс:

16 cresc.

лі - су сму - га: лі - су сму - га: лі - су сму - га:

cresc.   f   p

лі - су сму - га: лі - су сму - га: лі - су сму - га:

cresc.   f   p

19

mf   *sf*   *rit.*   *p*   I

мов повінь, тра - ви під - ня - лись. знову йде мо -

тра - ви під - ня - лись.

mf   *p*

22

<*sf*>   *p*   *allarg.*   *ppp*

лебень плу - га, де вій - ни ві - я - ли колись.

<*sf*>   *p*   *allarg.*   *ppp*

Плу - га, де вій - ни ві - я - ли колись.

sf   *p*   *allarg.*   *ppp*

вій - ни ві - я - ли колись.

Ніч

слова Б.І. Антонича

музика І. Майчука

Andante rubato

S
A
T
B

Боюсь зга-си-ти світ-ло лам-пи, бо може стати-ся страш-

4
3
2
1

ніш, і ніч, розкла-де - на на ям-би, у

ніш, і ніч, розкла-де - на на ям-би, у

ніш, і ніч, розкла-де - на на ям-би, у

7

рого rit. сер - це вбилась, вби - лась, а tempo

сер - це вбилась, у серце вбилась, на - че ніж. Ні - як заснути!

рого rit. сер - це вбилась, вби - лась, на - че ніж. Ні - як,

рого rit. а tempo

10

Кличуть півні,
го-дин-ник б'є і місяць лине,
кли-чуть, кличуть півні,
мі-сяць, мі-сяць

13

М... Мій сон, мій го-лос неспокійний в моїй трагічній Бать-ківщи-ні.
лине. Мій сон, мій го-лос неспокійний в мо-шій Бать-ківщи-ні.

Світанок

слова Б.І. Антонича

музика І. Майчика

Tranquillo

S A
T
B

Сплигиу - ла ніч з шумних де - рев, вті - ка - ю - чи по -
Сплигиу - ла ніч з шумних де - рев, вті - ка - ю - чи по -
над да-хами. За - ма - яв го - луб і дере крильми хмарин ір - жа - ві
над да-хами. А... *accel.* А... *ten.*
пля - ми. Мов дзвень - кіт товчених шклянок, яс - на му-зи - ка під-ли -
М... Мов дзвень - кіт товчених шклянок, яс - на му-зи - ка під-ли -
М... А... М... А... М...

animato, mezza voce

p *mp*
p *mp*
p *mp*

13

mf   *pp*   *mp*   *poco rall.*

ва - - - е. Сві - тан - ку ку - риться ви - но,
ва - - - е. Сві - тан - ку ку - риться ви - но,
poco rall.

A...   M...   куриться вино

16

mp dolce   *Lento*

і небо в синя-ві без-кра - - - е. Аж ю - не сер - це за-трем-

mp dolce a tempo   *Lento*

і небо в синя-ві без-кра - - - е. Аж ю - не сер - це за-трем-

a tempo

без - кра - - - е.

20

pp   *Lento*

тиль не - за - спо-ко - е - не й неси-те. У - ста - ми спраг-ли-

pp   *Lento*

тиль не - за - спо-ко - е - не й неси-те. У - ста - ми спраг-ли-

24

ми в цю мить всю хмільність сві - ту хо - чу синти.

ми всю хмільність сві - ту хо - чу синти.

хо - чу синти.

Вітер століть

слова Б.І. Антонича

музика І. Майчика

Moderato

Soprano (S): Мм... I ві - тер ві - е, і ві - тер ві -

Alto (A): *p* I ві - ter vi - e, -

Tenor (T): *p* I ві - ter vi - e, -

Bass (B): *p* I ві - ter vi - e, *mf* i ві - ter

Piano (4th measure): ε, vід століть, vід століть, *mf* i ві - ter vi - e, i ві - ter vi - e, vід сто-

Piano (6th measure): vі - с vід сто - літь, vі - е,

Piano (8th measure): vід сто - літь, vід сто - літь, vід сто - літь,

Piano (10th measure): літь, vід сто - літь, vід сто - літь, vід сто - літь, vід сто -

Piano (12th measure): ві - - - - е, vід сто - літь, vід сто - літь, vід сто -

11

крилатий, віль - ний і не - спин - ний, віль -
сто - літь крилатий і не - спин - ний, віль - ний,
крилатий, віль - ний, віль - ний
літь,
крилатий, віль - ний, віль - ний,

14

ний і вчить свобо - ди ту - ги вчить,
не-спинний, вільний і вчить свобо - - - ди
і вчить свобо - ди, ту - ги вчить, ту - ги вчить,
вчить сво - бо - ди, вчить,
вчить, ту - - - ги вчить,

17

ту - - - ги вчить,
вчить, ту - - - ги вчить,
і вчить свобо - ди, ту - - - ги вчить,
і вчить свобо - ди, ту - - - ги вчить,

20

за чимсь не-зна-ним

mf

mf

mf

mf

за чимсь не-зна-ним

i не - стримним, за не - зна-ним

за чимсь не-зна-ним i нестримним за чимсь

23 *mf* *cresc.* *ff* > *ff* >

i не - стримним, *cresc.* i не - стрим - ним,

cresc. *ff* > *ff* >

i стримним, *cresc.* i не - стрим - ним,

26 *f* = *mf*

f не - стрим - - - ним. *mf*

f *mf*

f не - стрим - - - ним. *mf*

f *mf*

Molto sostenuto

30 *p* —————— *cresc.* —————— 3 —————— >

I пов-то-ря - с нам при - би - тим у зривах стра - че -

I пов-то-ря - с нам при - би - тим у зривах стра - че -

doloroso non rall.

33 *espr.* 3 —————— *pp* —————— *<sf>* —————— 3 —————— *ppp*

них на - мар - не, у зривах стра - че - них на - мар - не,

их на - мар - не, у зривах стра - че - них на - мар - не,

их на - мар - не, у зривах стра - че - них на - мар - не,

Risoluto

36 *mf* —————— *cresc.* —————— *f*

шо вже ніяк жит - тя спини - ти и шо життя не

шо вже ніяк жит - тя спини - ти и шо життя не

шо вже ніяк жит - тя спини - ти и шо життя не

39

Con moto

не казар - ма, що вже ніяк життя спи -
не казар - ма, що вже ніяк жит -

42

що вже ні-як жит - тя синни - ти,
ни - ти, вже як спи - ни - ти,
тя спи-ни - ти, що вже як спи - ни - ти,

45

і що жит-тя -
що жит-тя - це не ка - зар - ма.
і що жит-тя - це не ка - зар - ма.

Ранній вітер

слова Б.І. Антонича

музика І. Майчика

Allegro furioso

S
A
T
B

Кри-ла-тий ві-тер, ду-жий ві - - - тер,
Кри-ла-тий ві-тер, ду-жий
ві - - - тер,
Bi - - - - ter,

3
що зо - рі, лис - тя й лас - тівки не -
що, що зо - рі, лис - тя, лис - тя й ластівки не -
лис - тя не -
не - се, Moderato
се, не - - - се, сн'яня-є сер - це.
се, не - - - се, M... сн'яняє сер - це.
се, M...

10 *sforzando*

Ex, ле-ти - ти, ех, леті - ти,
в зе-ле-ний кві - тень,

Ex, ле-ти - ти, ех, леті - ти,
М... в зеле-ний кві - тень,

<sf>

13 *dolce*

в синь пі-сень,
в зе-лений квітень, в синь пі-сень.

в синь пі-сень,
в зе - лений квітень, в синь пі-сень.

<*pp*>

в зе - ле - ний, в синь пі-сень.

16 *Animato*

Піднявся день, мов о - лень, з кру - - - чі,

День, мов о - лень, з кру - - - чі,

rit. > *p*

a tempo
 20

 піч від - плив - ла, мов ко - ра - - - бель.
a tempo
 rit. p

a tempo
 21

 ніч, мов ко - ра - - - бель, мов ко - ра - бель.
a tempo
 rit. p

furioso
 23

 Кри - ла - тий ві - тер і па - ху - чий, мов дзенькіт
 Cresc. un poco
 ff
 Кри - ла - тий ві - тер і па - ху - чий, мов дзенькіт
 Cresc. un poco

ff
 24

 Bi - - - - - ter па - ху - чий, мов дзенькіт
 cresc. un poco

25

 сріб - - - ле - них ша - бель.
 ritard. fff

26

 сріб - - - ле - них ша - бель.
 ritard. fff

Гірке вино

Б.І.Антонич

Moderato

ГМ.
мо - ї
дні
жор
ГМ.

mf

сто - кі та хо - лод - ні
по - ли - ну на - ві - я-ли в піс

ні по - то - ну - ли об - рі - ї в бе

10

10

зод - ні   чор - но - ї вес - ни.

10

a tempo

Знов під

3 3 3

Знов під-ка - зу - є   до

14

14

слів спо - кус - ли - ва по - хміль - на їдь,   що по

14

ка - зу - є спо - кус - ли - ва по - хміль - на їдь,   що по

14

ву - хаслів спо - кус - ли - ва по - хміль - на їдь,

16

16

гли - не сер - це за - ві - рю - ха,   хоч би,   хоч би

16

гли - не сер - це за - ві - рю - ха,   хоч би,   хоч би

18

18

ми - мо - хідь. хоч би ми - мо - хідь.

18

ми - мо - хідь. хоч би ми - мо - хідь.

mf а tempo

21

21

Так скла - да - ти - му дні а - не - сте зі - ї

21

Так скла - да - ти - му дні а - не - сте зі - ї

f

24

24

цию от - руй - ну дань мо - їм ча - сам, бо дар - ма

24

цию от - руй - ну дань мо - їм ча - сам, бо дар - ма

27

gír - ke vi - no po - e - zí - ï my - shu pi - ti

27

gír - ke vi - no po - e - zí - ï my - shu pi - ti

27

30

p

30

сам, my - shu pi - ti сам. ppp

30

сам, my - shu pi - ti сам. ppp

30

Мої дні жорстокі та холодні
Полину навіяли в пісні
Потонули обрії в безодні
Чорної весни.

Знов підказує мені до вуха
Слів спокуслива, похмільна їдь,
Що поглине серце завірюха,
Хоч би, хоч би мимохідь.

Так складатиму в дні анестезії
Цю отруйну дань моїм часам,
Бо дарма гірке вино поезії
Мушу пити сам,

Пісенька до сну

Б.І.Антонич

Andante

1 Andante

p

Гм...

p

Гм...

Не ду - май!

Спи!

p

Не ду - май!

Спи!

ten.

Дум - ки о - тру - та ща - стю. Цві

Дум - ки ща - стю. Цві

ща .

СТЮ

Цви

ща

СТЮ.

Цви

туть дві ті - ні дві лі - ле - ї чор - - - - - ні. Не ду - май!

ні.   Не ду- май!

тутъ дві ті - ні дві лі - ле - ї чор - - - - - ні Не ду - май!

17

Не ду- май! Спи! До всіх скор - бот при - час - ний і

17

Не ду- май! Спи! До всіх скор - бот при - час - ний і

17

pp *sfsz* mf

23

так у - сьо - го в дум - ці не об - гор - неш.

23

так у - сьо - го в дум - ці не об - гор - неш.

23

f

31

p espr. 3

Це спрav - dі зле, що по - ко - хав за - над - то, за - міц - но,

31

p 3

Це спрav - dі зле, що по - ко - хав за - над - то, за - міц - но,

31

mf cresc.

35

f

за - роз - трат - но.
За - хват яс - ний
в екс - та - зу чор - ну но - чі

35

за - роз - трат - но.
За - хват яс - ний
в екс - та - зу

35

39

mf, *rit.*, *pp*, *p*

не мі - ня - ти!
За - сни!
За - сни!
чи

39

не мі - ня - ти!
За - сни!
За - сни!
чи

39

42

calando, >, *pp*, *sost.*, —, *ppp*

це жит - тя,
чи лам - па гас - не?
це жит - тя,
чи лам - па гас - не?

42

жит - тя,
жит - тя, чи
лам - па гас -
не?

Клени

Б.І.Антонич

Moderato

Схи - ли - лись два са - міт - ні кле - ни, чи
p Схи - ли - лись два кле - ни, чи
 Схи - ли - лись са - міт - ні кле

Гей, схи - ли - лись два са - міт - ні кле

та - ю - чи бук - вар
 та - ю - чи вес - ни бук - вар *mf* i знов мо - люсь зем
 ни, вес - ни бук - вар i знов мо - люсь зем
 ни, вес - ни бук - вар i знов мо - люсь зем

лі зе - ле - ній зе - ле - ний сам,
 лі зе - ле - ній зе - ле - ний сам,

Poco Andante

10
не - мов тра - ва. Об - рос - лий мо - хом лис у
10
не - мов тра - ва. Гм... Об - рос - лий лис у
10

13
че - ний по - е - ти - ку для кле - нів склав. Спі - ва - е день, спі - ва - ють кле - ни,
13
че - ний по - е - ти - ку для кле - нів склав. Спі - ва - е день, спі - ва - ють кле - ни,
13

16
ло - по - че со - няч - на стрі - ла.
16
ло - по - че со - няч - на стрі - ла.
16

Підкови

Б.І.Антонич

Andante con moto

1

На сто во - зах вес на при - ї - де, мов лу - ки, виг - нуть

1

сто во - зах вес на при - ї - де, лу - ки, виг - нуть

1

5

ся смич - ки. Крізь си - то дощ, дощ ве - сін - ній ці - дить,

5

ся смич - ки. Крізь си - то дощ, дощ ве - сін - ній ці - дить,

5

8

ци - дить, і дяк за - па - лю - є свіч - ки.

8

ци - дить, і дяк за - па - лю - є свіч - ки.

8

11

Так ї - хать ми ще
не го - то - ві й ба - си нам не - тер - пля - че

11

Так ми ще не го - то - ві й ба - си нам не - тер - пля - че

11

баси нам

14

тнуть. Хай, лю - ба, мі - сяць на під - ко - ви нам

14

тнуть. Хай, лю - ба, мі - сяць на під - ко - ви нам

14

17

ко - ва - лі пе - ре - ку - ють.

17

ко - ва - лі пе - ре - ку - ють.

17

Вокальні ансамблі

ТЕРЦЕТ
(Народився Бог на санях)

Б.І.Антонич

1 *Andante*

I   *mp* На-ро-див-ся Бог на са - нях в лем-ків-ськім міс-теч-ку Дук - лі.

II   *mp*

III   *mf*

7

Прий - шли лем - ки у кри - са - нях, при - йшли лем - ки у кри - са - нях

Прий - шли лем - ки

11

1   *ten.* i при-нес-ли мі-сяць кру - глий.

2   *dim.*   *p* мі-сяць кру - глий.

17

p   *mf* 2. Ніч у сні-го - вій за - ві - і,

2. Ніч у сні-го - вій за - ві - і, кру-тить - ся дов - ко - ла стріх,

22

2. Ніч у спі - го - вій за - ві - ї, кру - тить - ся дов - ко - ла стріх,
 ніч, cresc. росо rit.
 кру - тить - ся cresc. росо rit.
 ко - ла стріх,

26

кру - тить - ся у до - ло - нях у Ма - рі - ї, у до - ло - нях
 кру - тить - ся у до - ло - нях
 у до - ло - нях

30

у Ма - рі - ї, мі - сяць зо - ло - тий го - ріх.
 у Ма - рі - ї, мі - сяць зо - ло - тий го - ріх.
 тий го - ріх.

1

закінчення

34

тий го - ріх.

Fine

тий го - ріх.

p

тий го - ріх.

p

ОЙ, ПІДУ Я ДО БОРУ...

Andante sostenuto

Б.І.Антонич

Soprano I:

- 1. Ой, пі- ду я _____
- 2. Ой, пі- ду я _____
- 1. Ой, пі- ду я _____
- до бо _____
- 60

Soprano II:

- 1. Ой, пі- ду я _____
- 2. Ой, пі- ду я _____
- до бо _____
- 60

Piano:

- 1. Ой, пі- ду я _____
- до бо _____
- 60
- ру, до бо - ру, по - див- лю - ся
- ру, до бо - ру, по - див- лю - ся
- ру, до бо - ру, по - див- лю - ся
- на сон - це крізь тінь.
- на сон - це крізь тінь.
- на сон - це
- Під- не- суть - ся
По - пли - вуть
- де- ре - ва
мо - ї ду - ми
- у го - ру,
у го - ру,
- Гм...
Гм...
- під- не- суть - ся
По - пли - вуть
- у
у
- го - ру,
го - ру

17

під - не - суть - ся
по - пли - вуть
де - ре - ва
ду - ми
у го - ру,
у го - ру,
по - пли - вуть

21 *a tempo*

i ліс,
на ліс,
зем - i
лю,
сон,
на i зем - лю,
сон,
зем - лю i сон

25

вна
за - шум -
де лять

да - ле - чінь.

Аа... Аа... да - ле - чінь.

закінчення

29

в у - ні - сон.

ppp

в у - ні - сон.

ХМІЛЬ

Б.І.Антонич

Poco allegretto

S II
A

Дів - чи - но - хме - лю - вес - ня - ний, вес - ня - ний, - дов -

A
S I

ко - ла ме - не о - пле - ти - ся! Кү - ють нам дят - лі з мо - ху син - і
о - пле - тись,

A
S I

в сто га - ях ло - по - че ли - стя. Вес - на о - ма - е - них ве -
ма - с - их ве -

A
S I

сіль i кож - на піч піч не - мов от - ру - та, от - ру - та, Тво - іх до - лонь лас -
сіль о - ма - е - них i кож - на Тво - іх до - лонь лас -

13

ка - вий хміль i
ка - вий хміль

sostenuto

a tempo

тай - на щас - тя не - збаг - иу - та. Тво -

16

їх до - лонь лас - ка - вий хміль i

cresc.

18

тай - на щас - тя не збаг - иу - та.

і тай - на не збаг - иу - та.

НА ВІТЕР

Б.І.Антонич

Andante molto rubato

1.Кинь піс - нию на ві - тер, на ві - тер сло - ва, десь ше - по - том

3.Дме ві - тер у ру - па, жит - тя мо - ло - де, на яб - лу - пі

tranquillo.

6. ві - ти, ві - ти, десь шумом тра - ва, 2.Не в во - ду гли - бо - ку,
стру - пах, до - ло - ні кла - де, 4.Ти сон- по на я - ві

11. а в сон - це пли - веш, по - ду - май пі - вро - ку
ти п'я - ний від сну, десь ше - по - том я - вір

15. 1 rit. ex, світ той без меж!
ві - та - є вес - ну, закін. rit. ff ві - та - є вес - ну!

ГІРКА НІЧ

Б.І.Антонич

Animato

S II
A II

За- спу- ли лю- ди в чор- нім міс- ті, під ков- дра- ми ле- лі -
За- спу- ли там ле- лі - ють

ють сини. Тво- с- ї мрі- ї не по- мі- стить
сини.

цей світ без- кра- їй та тіс- ний. та тіс- ний.

За- мов- кли го- ло- си о- хри- плі і спо- кій кри- ла роз- ни-
За- мов- кли хри- плі

13

на.
I пів - ніч зер - на ма - ку
сип - ле

16

та не для те - бе
ти - ши - на.
ти - ши - на.

Надія

дует для сопрано і тенора

слова Б.І. Антонича

музика І. Майчика

Andante

4

1. Ко-ли довко-ла ніч є чорна, життя важке, не-на- че

ten.

7

10

a tempo

2. Ко - ли роз - пе - че-ні в нас чо - ла,

12

ду - ша о - тру - є - на та кво - ла, твій сві - жий хо - лод

14

ві - с. До нас ле-ти, на - ді - с.

3. I -

17

де на ма-нівці до-ро-га, не бачиш сонця з-за по-ро-га, зне-ві-ра в серці

20

тлі - е, приходиши ти, на - ді - се, doch - ко Бо - га.

Квінтет
"Хвала усьому, що живе"

слова Б.І. Антонича

музика І. Майчика

Andante moderato

Тенор соло

C.

A.

Хва -ла у - сьо - му, що іс -

T.

ла   у - сьо - му, що   рос - те.

C. При-ві -

A. ну - с.

T. Хот час кри-ла - тий з віт - ром, з віт - ром ли - не.

C. тан - ня зем - лі ма - те - ри-не,

C.

C.

C.

A.

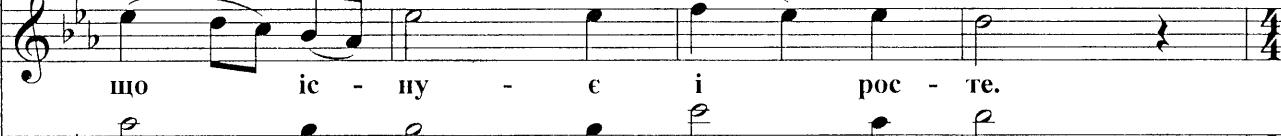
T.

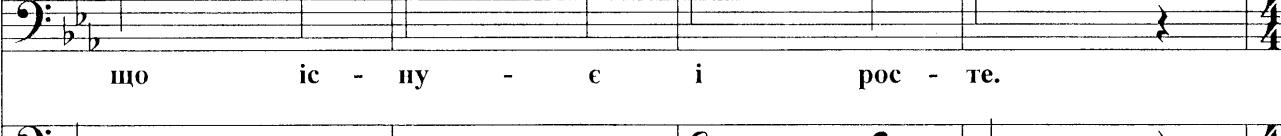
B.

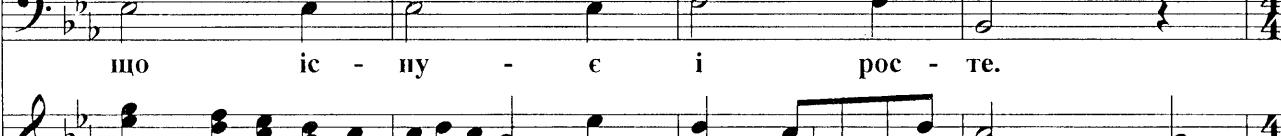
B.

C.

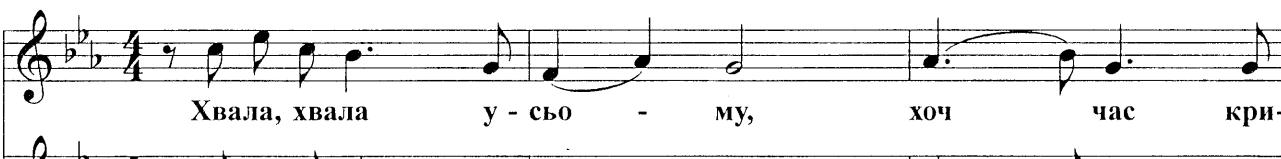
A.

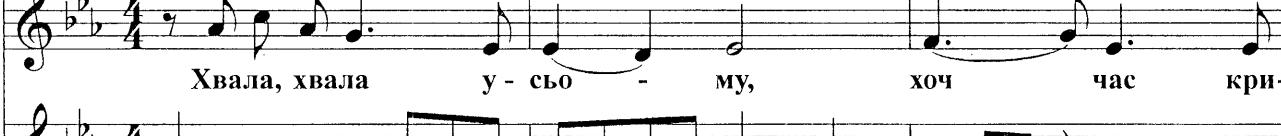
T.

B.

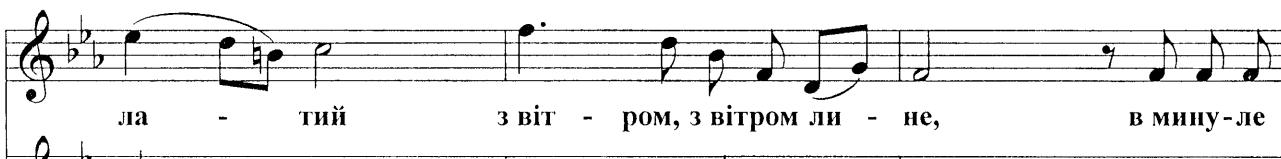
B.

C.

A.

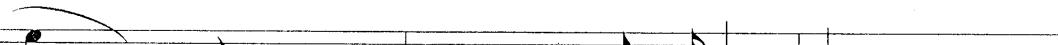

C.

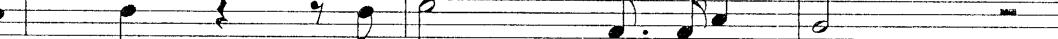
A.

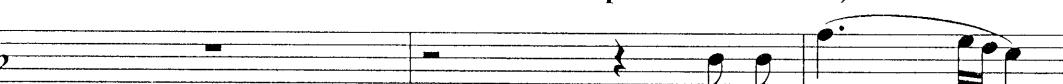
A.

Т.

При-ві -
ня зем - лі ма - те-ри - ие.

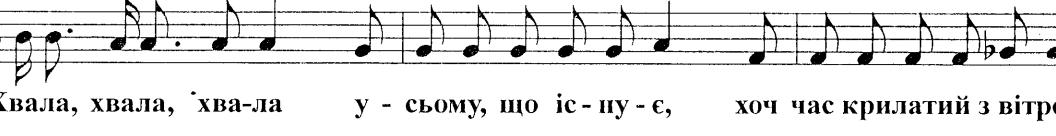
A.
 тан - - - ия ма - те-ри - - - не, 0

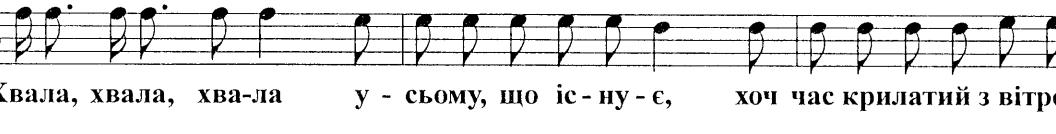
T.
 При-ві - тан - - - ия

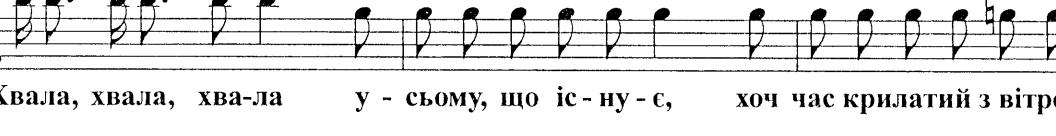
A.

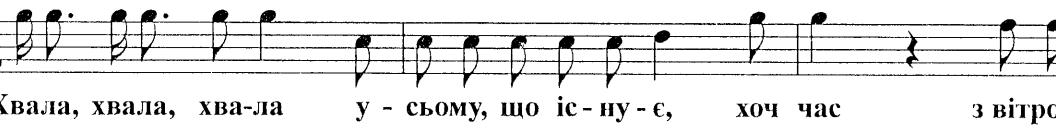
T.

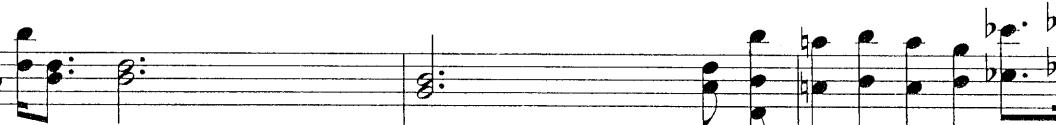

C.

A.

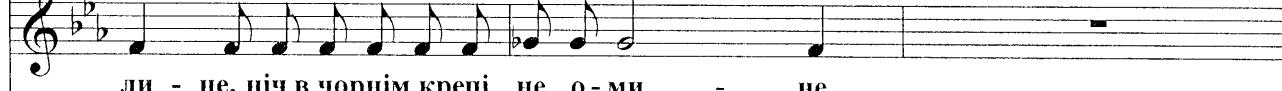
T.

B.

B.

rit.

C.

A.

T.

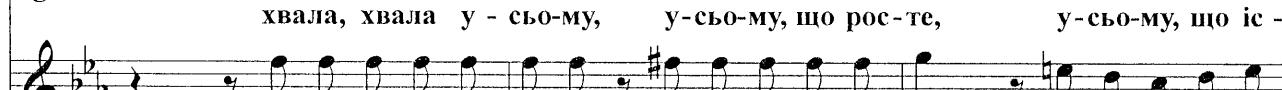
B.

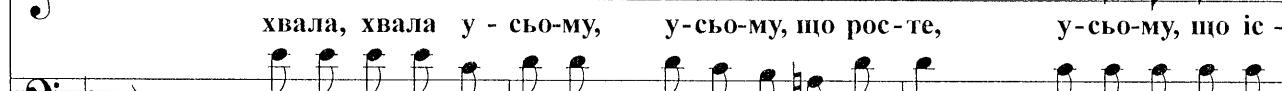
B.

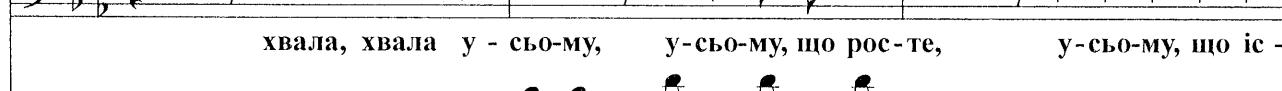

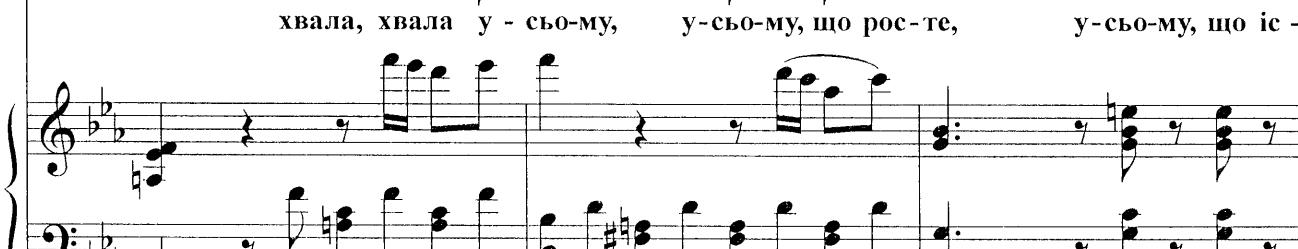
C.

A.

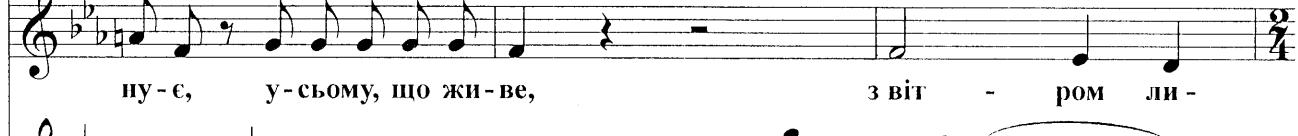
T.

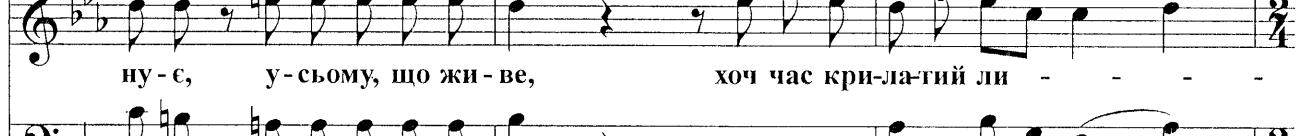
B.

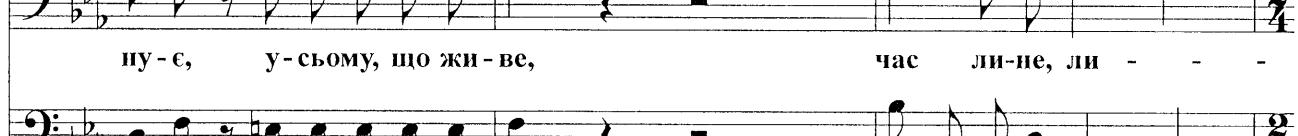
B.

C.

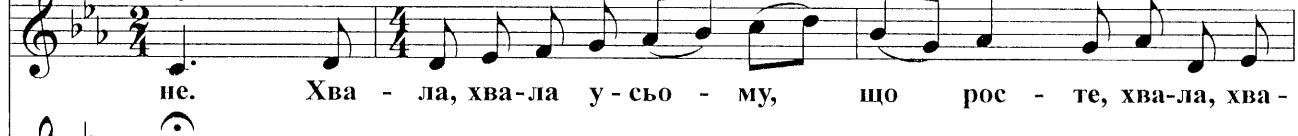
A.

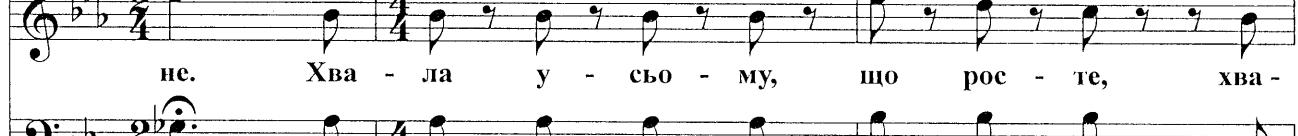
T.

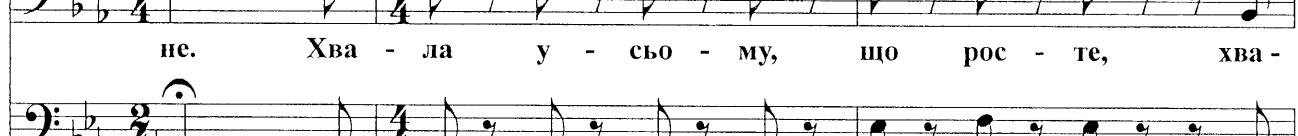
B.

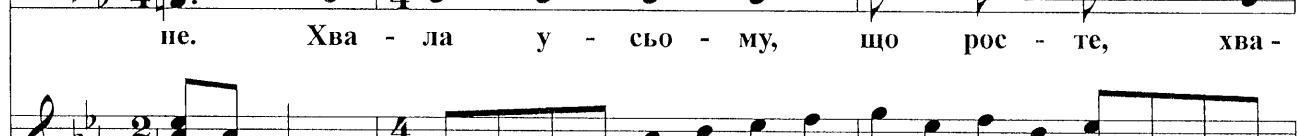
B.

C.

A.

T.

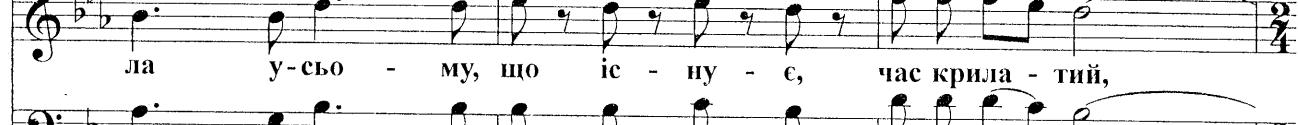
B.

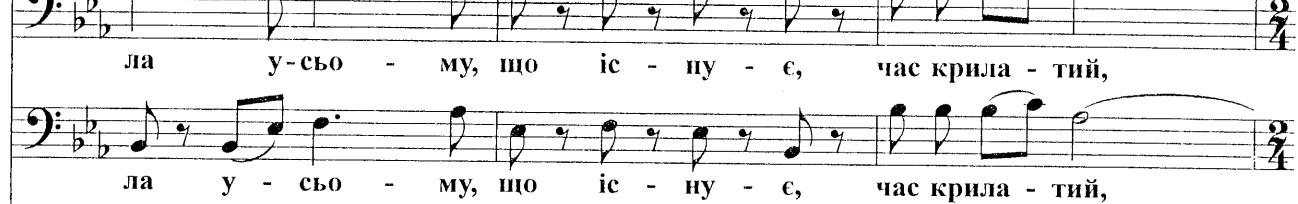
B.

C.

A.

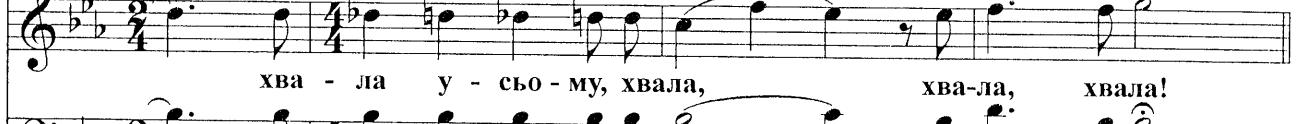
T.

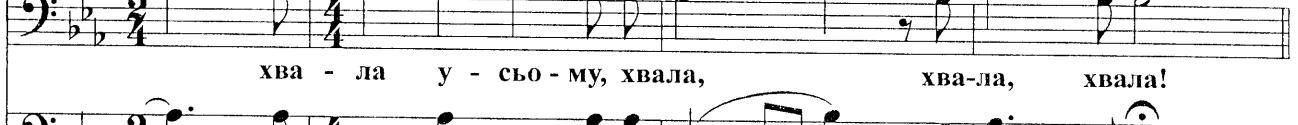
B.

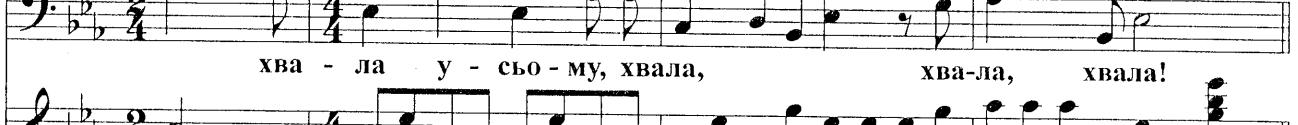
Б.

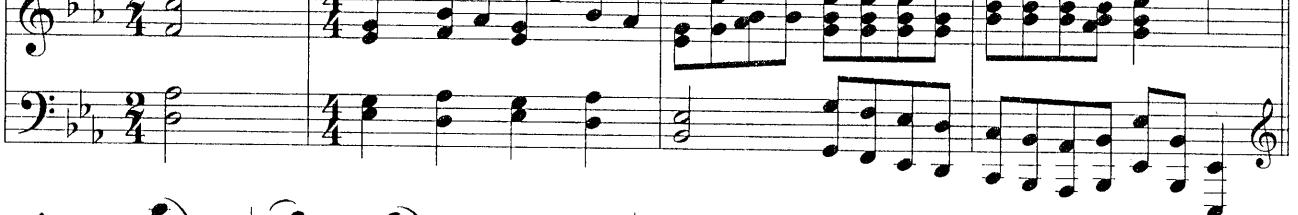
C.

А.

Т.

Б.

Б.

С.

А.

Романси

ТВІЙ УСМІХ МАЄ СПОКІЙ КВІТУ

Б.І.Антонич

Tranquillo

60

Твій ус - міх ма - е спо - кій кві - ту,

су - ть то - бі да - на й від - кри - та:

цві - сти йго -

celere

12

rі - ти, в пуст - ку сві - ту з кра - со - ю йти, щоб кра - ще

15.

жи - ти.

17

Щоб жи - ти кра - ще, шир - ше, ви - ще!

20

О, біль - ше світ - ла! Біль - ше сон - ця! Ні, від жит - тя

energico

poco accel.

23

ми не взя - ли ще у - сьо - го, у - сьо - го,

26 *poco rit.*

a tempo

що по - тріб - не кон - че!

30

33

f

p

molto espr.

37

mf Хай тіль - ки на - ших уст при - час - тя,

40

вже пуст - ка сві - ту пов - на ма - ю.

43

f 3 *f* Це той па - сущ - ний клан - тик ща - стя, що жад - но до - лі

46

ви - ди - ра - єм.

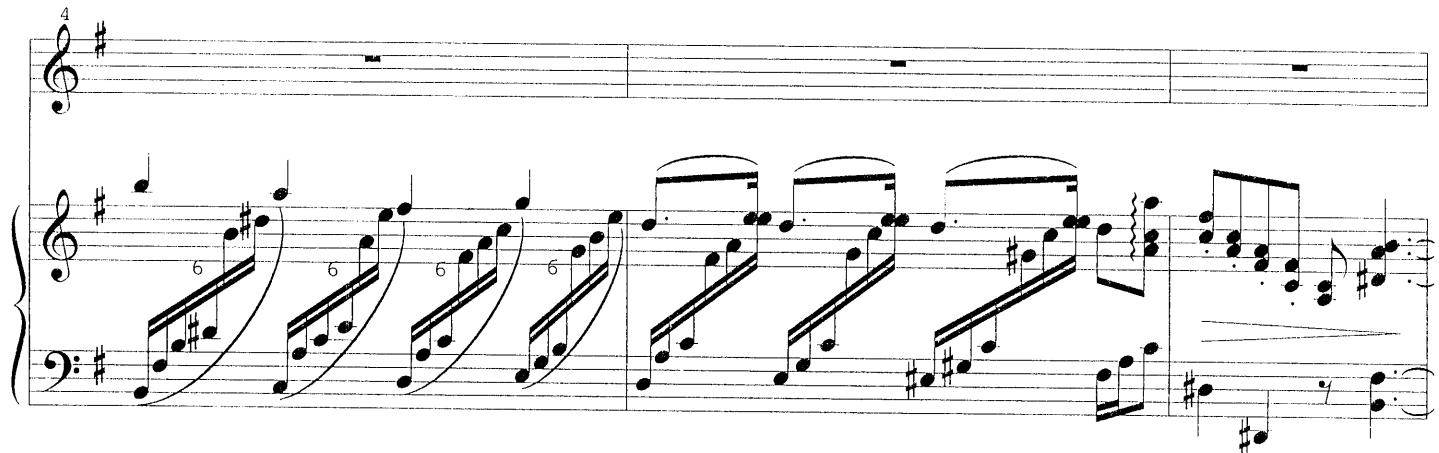
pesante

dim. *p*

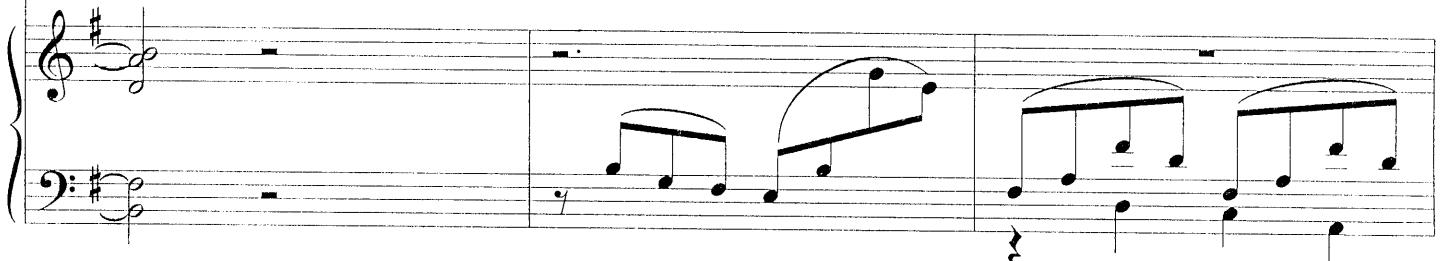
БАРВІНКОВА ЩИРІСТЬ

Б.І.Антонич

Andante

Ко - хай ме - не зви - чай - но й про - сто так,

як ко - ха - ють всі дів -

13

ча - та.

16 *dolce*

Ко - ли про - хо - диши бі - лим мос - том зо - ря в тво - с во -

19

лос - ся ви'я - та.

22

2. Так пал - ко вмі - ють ці - лу - ва - ти лиш

25

ti, що пер - ший раз ці - лу - ють. В трем - тін - ні слів тво -

28

f

їх кри - ла - тих я бар - він -

31

rit.

ко - ву щи - рість чу - ю.

ДВА СЕРЦЯ

Б.І.Антонич

Andante

1

5

у ве - чір в о - брі -

ritenuto *p*

9

ї, у спів пі - дем об - наяв - шись

13

пе - ред се - бе мов че - ре -

17

ши - цю із да - хів, зри - ва - е

21

ви - тер 30 - рі зне - ба. ten. molto espr.

26

Moderato

I від - ді - лив - пись

31

від юр - би, за - гор - не - мо - ся

36

в хут - ро но - чі хай два сер -

ця два го - лу - би спів - звуч - но за - трі -

по - чутъ. звуч - но за - трі -

по - чутъ.

50

f (8)

(8)

sost.

p

СПРОТИВ

Allegro moderato

Б.І.Аитонич

1

5

espr.

cresc.

mf чи то стру-ни, чи не стру-ни, чи то мо-же віст - ря шпаг?

9

p

mf

Вік ми - нув зе - ле - но - ру - ний що са - да - ми піж - но

13

poco rit.

dolce

нах.

2. На - віть скрип - ки сріб - пі

17

a tempo

жи - ли не за - пла - чутъ се - ред туч, хоч на сер - це

21

па - ло - жи - ли днів твер - дий ті - сний об -

25

руч.

leggiero

33

mf

3. Так сто - я - ти - ме нав - про - ти, хоч до цьо - го не при - вик,

37

на - че ска - м'я - пі - лий спро - тив, цей мо -

41

r i s o l u t o
е - ї піс - ні крик.

rit.

Кінчаючи цієї книги

слова Б.І. Антонича

музика І. Майчика

Molto andante

3

Кіп-ча - ю-

dim.

6

чи ці-е - ї кни - ги співні, п'янили - ві сто - рін-ки, не

9

думай, дру́же, що у них я го - рі - ти змо - жу

12

крізь ві - ки.

15

espr.   *accel.*

із по - ри - вань,   натхи -

18

ча - ю ос-та - неться   лиш по-піл мрій.

Бо ж

21 *ten. poco appassionato*

rit.

пам'ятник крихкий ли-ша - ю тур-бо - ті й ра - дос-

24

ти сво - ій.

ritard.

Іван Майчик.
Бібліографічний показчик.

Збірки, які вийшли друком:

1. «**Співаночки мої**...» Хорові твори, обробки народних пісень. Упорядник та автор обробок – Іван Майчик. Видавництво «Музична Україна». Київ, 1967. 10,86 друкованих аркушів. Тираж 3000.
2. «**Лемківські народні пісні**». Обробки для голосу в супроводі ф-но. Автор Богдан Дрималик. Упорядник та автор вступної статті Іван Майчик. Вид-во «Музична Україна». Київ, 1969. 9,66 друк. арк. Тираж 2500.
3. «**Українські народні пісні з репертуару Соломії Крушельницької**». Упорядник та автор вступної статті Іван Майчик. Вид-во «Музична Україна». Київ, 1971. 9,5 друк. арк. Тираж 2000.
4. «**Українські народні пісні з репертуару Павла Кармалюка**». Упорядник та автор вступної статті Іван Майчик. Вид-во «Музична Україна». Київ, 1976. 7,86 друк. арк. Тираж 42000.
5. «**Ой зацвіла черемшина**», бойківські народні пісні зібрал Микола Ільницький, розшифровка І. Майчика. Вид-во «Музична Україна». Київ, 1981. 6,5 друк. арк. Тираж 6000.
6. «**Українські народні пісні**» в записі та обробці для голосу в супроводі ф-но І. Майчика. Вид-во «Музична Україна». Київ, 1980. 8,89 друк. арк. Тираж 2500.
7. «**Українські народні пісні з репертуару Олександра Врабеля**». Упорядник та автор кількох обробок І. Майчик. Вид-во «Музична Україна». Київ, 1982. 7,79 друк. арк. Тираж 2000.
8. «**Хорові твори Івана Майчика на слова українських поетів**. Вид-во «Музична Україна». Київ, 1989. 9,57 друк. арк. Тираж 2100.
9. **Іван Майчик. Збірка вокально-хорових творів та романсів на слова Б.І. Антонича, до 95-ти річчя від дня народження поета.**
  - хорові твори – 13;
  - вокальні ансамблі – 7;
  - романси – 5.Vсього 25 творів із 190 сторінок; Видавництво “Край”, Львів – 2004.

10. **Іван Майчик.** Збірка вокально-хорових творів на слова О. Олеся.
  - хорові твори – 11 (46 сторінок);
  - романси – 6 (20 сторінок);
  - вокальні ансамблі – 2 (3 сторінки).
 Всього 19 творів; 72 сторінки; рукопис.
11. **Іван Майчик.** Збірка вокально-хорових творів на слова М. Вороного.
  - хорові твори – 11 (36 сторінок);
  - романси – 3 (10 сторінок);
 Всього 14 творів; 50 сторінок; рукопис.
12. «Хорові твори» Івана Майчика на слова українських поетів. 58 творів, 208 стор. Вид-во «Українсько-Американські технології». Львів, 1997. Тираж 350.
13. **Іван Майчик.** «Романси та вокальні ансамблі на слова українських поетів». Вид-во «Дивосвіт». Львів, 1999. 144 стор., 21 роман, 26 вокальних ансамблів.
14. **Іван Майчик.** Збірка «Українські народні пісні в обробці для хору». Видавництво “Каменяр” 2000, тир. 400 шт.
15. **Іван Майчик.** «Лемківські народні пісні» для голосу в супроводі ф-но. 60 пісень. Іздовження збірки, яку видало видавництво «Музична Україна» в 1980 році тиражем 2500 примірників. Запис і обробки автора. Разом 110 обробок.
16. **Іван Майчик.** «На Вкраїні дзвонин дзвоянить». Пісні визвольної боротьби. 215 пісень для 2-х голосів. Записані і оцифровані автором. Рукопис.
17. **Іван Майчик.** «Пісні села Одрехови». 150 пісень. Записані від батька. Рукопис.
18. **I. Майчик, M. Цурик.** Монографія “Одрехова в минулому. 1419-1999рр.”. Видав-во Каменяр, м. Львів, 1999 р. (тираж 600).
19. **Іван Майчик** «Українські народні пісні» (збірка) в обробці для хору. Видавництво «Афіша», Львів 2001 р.
20. **Іван Майчик.** «Українські народні пісні в обробці для голосу в супроводі фортепіано». 111 пісень, 362 стор. Видавництво «Місіонер», Жовква, 2002 р.
21. **Іван Майчик, R. Кудлик.** «Шкільна прощальна». Видавництво «Світ дитини», 2/97, Львів.
22. **Іван Майчик.** “Хорові твори та романси на слова Т.Шевченка” Збірка; Львів, 2003р.
23. **Іван Майчик.** “Дитячі пісні, хорові твори та вокальні ансамблі” Підручник для музичних навчальних закладів. 126 хорових творів, 274 сторінки. Рукопис.

Самостійні публікації, наукові статті, нариси, рецензії:

24. **Іван Майчик.** «З історії пісні «Сусідка», дослідження // журнал «Народна творчість та етнографія». №6, м. Київ, 1968 р.
25. **Іван Майчик.** «Пропор волі». Дослідницька стаття про пісню // газета «Культура і життя». 3.08.1967 р. м. Київ, а також: газета «Ленінська молодь» 13.01.1967 р. м. Львів.
26. **Іван Майчик.** «Співець оновленого життя». Про композитора Анатолія Кос-Анатольського // газета «Українське життя». Канада, Торонто, 14.07.1965 р. Передрук цієї ж статті в тижневику «Наше слово». Варшава, 6.02.1966 р.
27. **Іван Майчик.** «Довічна закоханість». Про композитора Володимира Флиса // газета «Ленінська молодь», м. Львів, 30.11.1965 р.

28. **Іван Майчик.** «*Не почувши жсодного твору*» Про композитора О. Ольшанецьку // газета «Культура і життя». м. Київ 5.10.1991 р.
29. **Іван Майчик.** «*Соломія Крушельницька*» // Український календар. Вид-во «Українське суспільно-культурне товариство». Варшава , 1972 р.
30. **Іван Майчик.** «*Український співак у Познані*». Про співака О. Карпатського // Український календар. Вид-во «Українське суспільно-культурне товариство». Варшава, 1973 р.
31. **Іван Майчик.** «*Хорова капела «Трембіта»*» // Український календар. Видавництво «Українське суспільно-культурне товариство», Варшава 1980 р.
32. **Іван Майчик.** «*Світанки доль*» пісня випускників, канон для двохголосного шкільногого хору // газета “Ленінська молодь”, 15.05.1964 р.
33. **Іван Майчик.** “*Вставай, Україно*”, слова Д. Павличка, пісня для 4-х голосного хору // газета “Молодь Галичини”, м. Львів 1.03.1993 р.
34. **Іван Майчик.** “*Зустріч з “Думкою”*”, рецензія на виступ заслуженої хорової капели “Думка” у Львівській філармонії // газета “Львівська правда”, м. Львів, 30.11.1965 р.
35. **Іван Майчик.** “*Не можна так відчаюватись*”, спогади про композитора Станіслава Людкевича // газета “За Вільну Україну”, м. Львів, 13.09.1994 р.
36. **Іван Майчик.** “*Ярослав Михальчишин*”, некролог // газета “За Вільну Україну”, м. Львів, 4.11.1995 р.
37. **Іван Майчик – Микола Мушинка.** “*На крилах музики вона прославила Україну в світі*”, про піаністку світової слави Дарію Гординську-Каранович з нагоди її 90-річчя // газета “За Вільну Україну”, м. Львів, 15.10.1998 р.
38. **Іван Майчик “Музичний фольклор с. Одрехови”.** 12 ст. “Благовісник праці”. Журнал Дукля 1998 р. 3:. На вішанування 60-ліття академіка Миколи Мушинки.
39. **Іван Майчик «Забуті імена» Нарис про оперного співака Левка Рейнаровича.** Газета “Високий замок”, 7.XI.2001 р., Львів.
40. Терцет “*Різдво*”, сл. Б.І.Антонича (коротка історія написання твору), “*Коляда*”, сл.О.Хоміцького, знімка та біографія І. Майчика. Науково-популярне видання “*Різдво у нашому домі*”. Укр. технології, Львів, 2002 р., 400 ст. І.М. 25, 44, 125, 151, 152, 154, 370.
41. **Іван Майчик.** “*Живий голос предків*”. Автор видання академік М. Мушинка. Рецензія на антологію Івана Панкевича. Видав. “ДІВА”, Пряшів, Словаччина. “За Вільну Україну”, ст.6. Культура, 4 вересня 2003 р.
42. “*Знов весна і знов надії*” сл. Лесі Українки, муз. І. Майчика. Хорова композиція на 4 голоси. Газета “За Вільну Україну”. 5 березня 2003 р.
43. **Іван Майчик.** “*Монотембрівість і стереофонічність “Євангеліону”*”. Рецензія на концерт хорової капели з Мінесотти (Америка). Газета “За Вільну Україну”, 5 серпня 2003 р.
44. “*Різдво у нашому домі*”. Науково-популярне видання. 2002 р., Львів, упорядник – проф. Мих. Падура. Іван Майчик. Терцет “Різдво”.
45. **I. Майчик.** «*Спогади про диригента Дмитра Котка*». У книзі «Дмитро Котко», автор С. Стельмащук. Львів, 2000.

46. Іван Майчик. Передмова та рецензія до книжки О. Тарнавської "Співаймо і граймо". Пісні та фортепіанні твори для дітей і молоді. Видавництво "Фортuna", Мельбурн, 2004 р. Австралія.
47. Іван Майчик. Передмова та рецензія до книжки О. Тарнавської "Фортепіанні та вокальні твори". Видавництво "Фортuna", Мельбурн, 2004 р. Австралія.

Про Івана Майчика

Афіши, популярні статті, рецензії, наукові статті:

48. Афіша (кольорова) вокального студентського квартету. 1960 рік.
49. Афіша (кольорова зі знимкою разом з хоровою капелою «Трембіта»). 1964-1965 роки. Гастролі по Україні.
50. «Лунас голос «Трембіти». Рецензія Леоніда Ященка на концертний виступ у Києві // газета «Культура і життя». 30.05.1965 року. Київ.
51. «Свіжий голос «Трембіти». Рецензія Л. Яросевич на концертний виступ в Івано-Франківську // газета «Ірикарпатська правда». 19.05.1965 року. 4 ст.
52. «Аплодує «Трембіті» республіка». Рецензія М. Тернового (М. Скочиляс) на виступи капели у Львові в залі Обласної філармонії // газета «Молодь України», м. Київ, 11.11.1965 р.
53. «Голос «Трембіти» над Дніпром». Рецензія І. Сокульського на концертний виступ у м. Дніпропетровську // газета «Прапор юності», липень 1965 р.
54. «Не бажано, а необхідно». Проблемна стаття доцента Львівської консерваторії М. Антківа про те, щоб випускники могли стажуватися у хоровій капелі «Трембіта» // газета «Ленінська молодь», 11.07.1965 р.
55. «Пісні Соломії Крушельницької». Рецензія на збірку пісень співачки. Упорядник Іван Майчик. Вид-во «Музична Україна». Рецензія Я. Гояна // газета «Радянська Україна». 14.11.1971 р.
56. «Диригент, композитор, дослідник». Нарис Миколи Чайковського про Івана Майчика // газета «Наше слово» (Лемківська сторінка). м. Варшава, 30.03.1969 р.
57. «З історії та культури лемків». Нарис Івана Красовського про Івана Майчика // газета «Наше слово». м. Варшава, 17.09.1978 р.
58. «З пародії скарбниці». Стаття М. Д. (прізвище автора не вказано) // газета «Наше слово». м. Варшава, 24.01.1971 р.
59. «Перлини Лемківщини». Рецензія Михайла Головащенка на збірку пісень (51) «Обробки для голосу в супроводі ф-но». Вид-во «Музична Україна» // газета «Культура і життя». м. Київ, 23.07.1981 р.
60. «Зустріч з прекрасним». Виступ хору викладачів «Українського Поліграфічного інституту» під керівництвом Івана Майчика. Рецензент Е. Солдан // газета «Радянський поліграфіст». м. Львів, 24.09.1977 р.
61. «Майстер глибокої мелодійності». Нарис Ярослава Михальчишина // газета «Наше слово». 23.12.1979 р. Варшава.
62. «Концерт-звіт» Івана Майчика в двох відділах. Кольорова афіша. Авторський концерт у залі Львівського музичного училища. 17.04.1983 року.

63. **Авторський концерт, присвячений 60-річчю Івана Майчика.** Кольорова афіша зі знимкою. Концертний зал Львівської філармонії ім. С. Людкевича. Львів, 18.11.1989 року. Трансляція по радіо і телебаченню.
64. «**Віртуози країни**». Кольорова афіша. «Messa in B-dur. Йосиф Гайдн. 12 частин». Вперше в Україні. Виступ в Органному залі. Хор, солісти, симфонічний оркестр. Диригент Іван Майчик. Львів, 23.04.1983 р.
65. «**Пісні, романси та обробки народних пісень**». Концерт з творів І. Майчика. Кольорова афіша. Виконавці: Марія Майчик, партія ф-но – Галина Курилич. Івано-Франківськ; Львів, 29-30.03.1983 р.
66. «**Пісні Бескидів**». Авторський концерт у двох відділах. Кольорова афіша. Концертний зал Львівської філармонії ім. С. Людкевича. Львів, 24.04.1987 р. Трансляція по телебаченню 31.05.1987 року.
67. «**Пісні з Лемківщини**». Рецензія Михайла Гиряка на збірку пісень видавництва «Музична Україна». Київ, 1980 рік // газета «Нове життя». 5.02.1982 р. Пряшів, Словаччина.
68. «**Збірник лемківських пісень**». Коротка рецензія на збірку пісень видавництва «Музична Україна». Київ, 1980 рік // український тижневик «Життя і слово». (Без підпису). Торонто, 1982 рік.
69. «**Запізнаймось з Іваном Майчиком, композитором, дослідником лемківських пісень зі Львова**». Рецензія на збірки пісень. Корнило Бабяк // журнал «Лемковина». Ч. 1. 1989 рік. Нью-Йорк, США.
70. «**Чистий потік з Одрехової**». Рецензія на авторський концерт Надії Макулович // газета «Наше слово». 29.04.1990 р. Варшава.
71. «**Пісня мов джерело**». Рецензія на авторський концерт «Пісні Бескидів» Ярини Коваль // журнал «Жовтень», 1987 рік. Львів.
72. «**Пісні у спадщину**». Рецензія на збірку пісень (51) «Обробки для голосу в супроводі ф-но». Вид-во «Музична Україна» // газета «Вільна Україна». 7.04.1981 р. Львів. Передрук у 32-х газетах України.
73. «**Збірник лемківських пісень**». Рецензія на збірку “Українські народні пісні”, вид-во “Музична Україна”, 1980 р. // газета “Життя і слово”, 22.02.1982 р., Торонто Онт.
74. **Концерт Марії Майчик зі Львова. В програмі твори композитора Івана Майчика** // газета “Наша мета”, 24.02.1989 р., Торонто.
75. **Народних талантів джерело.** Рецензія на збірку пісень. Газета “Радянська Україна”, 28.VI.1987 р.
76. «**Як зачую коломийку**” рецензія Г. Мащенко на збірку “Українські народні пісні”. Вид-во “Музична Україна”, Київ, 1980 р. // газета “Молодь України”, 27.04.1980 р.
77. **Авторський концерт.** Кольорова афіша зі знимкою. Концертний зал Львівської філармонії ім. С. Людкевича. Львів, 27.11.1993 р. Трансляція по телебаченню.
78. «**Затремтіли струни у душі моїй**». Рецензія Ярослава Михальчишина // газета “За Вільну Україну”. 16.03. 1995 року.
79. **Авторський концерт. «Творчий вечір».** Кольорова афіша зі знимкою. Концертний зал Львівської філармонії ім. С. Людкевича. Львів, 26.04.1998 року. Трансляція по телебаченню.
80. «**Увібрав у себе усю досконалість світу, щоб потрохи обдарувати інших**». Рецензія Надії Макулович на збірку «Хорові твори» Івана Майчика (58). Вид-во «Українсько-

американські технології» // народний часопис «За Вільну Україну». 25.11.1997 року. Львів.

81. «“Струни серця”. Композиторові Івану Майчуку – 70» Рецензія на авторський концерт Степана Стельмащука // народний часопис «За Вільну Україну». 19.05.1998 року. Львів.
82. «Співанник лемківського композитора». Рецензія академіка Миколи Мушинки на збірку «Хорові твори» Івана Майчика (58). Вид-во «Українсько-американські технології» // журнал «Дукля». № 6. 1998 рік. Пряшів, Словаччина.
83. «Унікальні знахідки Івана Майчика». Стаття Соломії Розмариновської // народний часопис «За Вільну Україну». 7. 04.1998 року. Львів.
84. Указ Президента України про присвоєння Майчуку Івану Івановичу – композиторові, фольклористу почесного звання Заслужений Діяч Мистецтв України. Л. Кравчук. 12 листопада 1993 року. Київ.
85. «Захоплюючі штрихи і не зовсім у зустрічі з Україною». Розповідь муз. Критика Т. Терена-Юсськіва. «Національна трибуна». Нью-Йорк. 25.09.1994р. (“Майчик на Україні недооцінений”).
86. «День союзянки – 1989» Рецензія О. Руденської на авторський концерт. Газета “Свобода”, Нью-Йорк.
87. Біографічний довідник. «Мистецтво України», ст.157. Ред. А.Кудрицький.
88. «Енциклопедія України». Англомовна. Ред. Данило Струк. Том III. Ст.270.
89. “З історії та культури лемків” // газета “Наше слово”, 8 жовтня 1978 р.
90. “Трагедія двадцятого століття”. Ювілейна конференція у Львові. Знимка і згадка про композитора // газета “За Вільну Україну”, 15.04.1997 р.
91. «І посіянне жать»... Нарис Х. Саноцької до 70-річчя композитора І.Майчика // журнал «Українська культура» № 11-12. Ст.28, 1998р.
92. Рецензія академіка М.Мушинки “Внесок у загальноукраїнську музику” на збірку І.Майчика «Романси та вокальні ансамблі» // газета «За Вільну Україну», 1.10.1999 р. Львів.
93. Рецензія академіка М. Мушинки «Монографія про рідне село» // тижневик «Наше слово». Варшава. 13.11.2000 року.
94. Академік М. Мушинка. “Три місяці в Україні” / Спогади про Івана майчика і його фото // журнал “Дружно вперед!”, №5, 1998 р.
95. Академік М.Мушинка “Колеса крутяться” // Пряшів, 1998 р., спогади на С. 105, 144, 173-174.
96. Рецензія академіка Миколи Мушинки на монографію Івана Майчика “Одрехова в минулому” //газета “За вільну Україну” 02.06.2000.
97. Рецензія академіка Миколи Мушинки на монографію Івана Майчика “Одрехова в минулому” // Народознавчі зошити, 4, 99; Інститут народознавства Національної академії наук України, двомісячник, зошит 4(28) липень-серпень, Львів.
98. Рецензія академіка Миколи Мушинки на збірку «Українські народні пісні І. Майчика в обробці для хору». Газета “Високий замок”, Львів, 3 жовтня 2000 р.
99. Рецензія академіка Миколи Мушинки на збірку «Українські народні пісні в обробці для хору І. Майчика». Видавництво “Каменяр”, 2000 р. Часопис “Просвіта” №7-9 222-224.

100. Рецензія академіка Миколи Мушички на збірку І. Майчика «Сімнадцята книжка лемківського композитора І. Майчика». Газета “Наше слово” №28 (2293) 1.VII.2001 р. Варшава.
101. **Іван Красовський.** Діячі науки і культури Лемківщини. Довідник. // В-во Фундація дослідження Лемківщини у Львові, 2000 ст. 44.
102. **Михайло Бурбан.** Хорове виконавство Львівщини. Посібник-довідник. // Ст. 44 – Іван Майчик – засновник хору Львівського комітету обласного радіомовлення і телебачення; ст. 239 – Енциклопедичні дані про Івана Майчика.
103. **Біографічний довідник «Хто є хто в Україні?»** Київське наукове товариство ім. Петра Могили. Видавництво «К.І.С.», Київ, 2000 р.
104. **Композитор Іван Майчик – нарис до 75-річчя від дня народження.** Автор І.Красовський «Лемківський календар» на 2002 рік. Видавництво “Каменяр”, Львів.
105. **Іван Майчик – композитор, диригент, етномузиколог. Остан Хоміцький.** Книжка «Крізь роки і десятиріччя» Спогади. – Львів, 2004 р., 464 ст., (324 – 328).
106. **Інтерв'ю академіка Миколи Мушички “Син Бескидів закоханий у музику” до 75-ти річчя з дня народження.** 15-16 листопада 2002 р. Культура, “За Вільну Україну”, Львів.
107. **Інтерв'ю (доповнене) академіка Миколи Мушички “Лемко закоханий у музику”** Журнал “Лемківщина”, число 4, 2002 р., р.о. box 7 Clifton №1 Америка.
108. **Академік Микола Мушичка “Мое найбільше багатство – у нереалізованих піснях і непроданих книжках”.** Інтерв'ю з лемківським етномузикологом, композитором та диригентом Іваном Майчиком. Літературно-мистецький та публіцистичний журнал “ДУКЛЯ” м. Пряшів, Словаччина, №1 2003 р.; ст. 29-35.
109. **“Лемківщина” у 2-х томах.** Інститут народознавства НАН України, 2002 р. Іван Майчик. Музичний фольклор, ст. 227-241.
110. **М. Костирко, Тарас Майчик.** “З Тарасової криниці”, тижневик “Міст” №46 (№293), Periodical 11 грудня 2003 р. Передрук вступної статті зі збірки: Іван Майчик “Хорові твори” (Нью-Йорк) та романси на слова Т. Шевченка.
111. **Часопис Всеукраїнського товариства “Лемківщина” “Дзвони Лемківщини”.** Рецензія на авторський концерт Івана Майчика. Галина Мостранська, м. Бережани.
112. **Кольорова афіша зі знімкою. Авторський концерт заслуженого діяча мистецтв України Івана Майчика присвячений 75-річчю від дня народження.** 30.IV.2003 р. Зал обласної філармонії. Організатори: Львівське обласне управління культури, Правління Львівської організації національної спілки композиторів України, Львівське державне музичне училище ім. Ст. Людкевича.
113. **Афіша. Авторський концерт Івана Майчика у місті Дрогобич.** Організатори: Товариство “Лемківщина”, музично-педагогічний факультет Дрогобицького педуніверситету ім. І. Франка, Дрогобицька організація спілки композиторів України. Неділя 23 листопада 2003 р. Зал ансамблю “Верховина”.
114. **“Що висвітлила лемківська ватра”.** Інтерв'ю І.М. для газети “Нація і держава” до 60-ти річчя депортациї лемків. М. Литвин. Часопис конгресу українських націоналістів, 3-16 серпня 2004 р., №29(40), с. Ждиня, Польща.

8 вересня 2004 р.

ЗМІСТ

Вступне слово -4

Хорові твори

До музи	-10
До весни	-14
Зелена Євангелія	-21
Черемхи	-23
Село	-25
Ніч	-28
Світанок	-30
Вітер століть	-33
Ранній вітер	-38
Гірке вино	-41
Пісенька до сну	-45
Клени	-48
Підкови	-50

Вокальні ансамблі

Терцет "Народився Бог на санях"	-53
Ой піду я до бору	-55
Хміль	-57
На вітер	-59
Гірка ніч	-60
Надія	-62
Квінтет "Хвала усьому, що живе"	-65

Романси

Твій усміх має спокій квіту	-75
Барвінкова щирість	-79
Два серця	-82
Спротив	-85
Кінчаючи цієї книги	-88
Бібліографія композитора	-92

ЛІТЕРАТУРНО-МУЗИЧНЕ ВИДАННЯ

ІВАН МАЙЧИК

Збірка вокально-хорвих творів та романсів
на слова Богдана-Ігоря Антонича

До 95-річчя з дня народження Б.- І. Антонича

*Автор збірки щиро вдячний
директору Приватного підприємства "Льорелай"
Пані Тетяні Нікітчин
та Пані Галині Филипів -
директору Приватного підприємства "Галф"
за часткову фінансову допомогу*

Львів   Видавництво "Край"   2004

Редактор Ірина Цельняк
Передмова Тараса Майчика

Підписано до друку 02.09.2004.
Формат 60x90/8. Папір офсетний. Друк офсетний.
Гарнітура Таймс. Обл.-вид. арк. 9,2. Друк. арк.. 12,7.
Наклад 300 прим. Вид. № 18. Зам. № 179.

Видавництво /КВП/ "Край".
79008, Львів, вул. Підвальна, 3.
Свідоцтво держреєстру ДК № 1414.
Друк ПП "Галас". т. 52-50-98, Львів, вул. Промислова, 25.